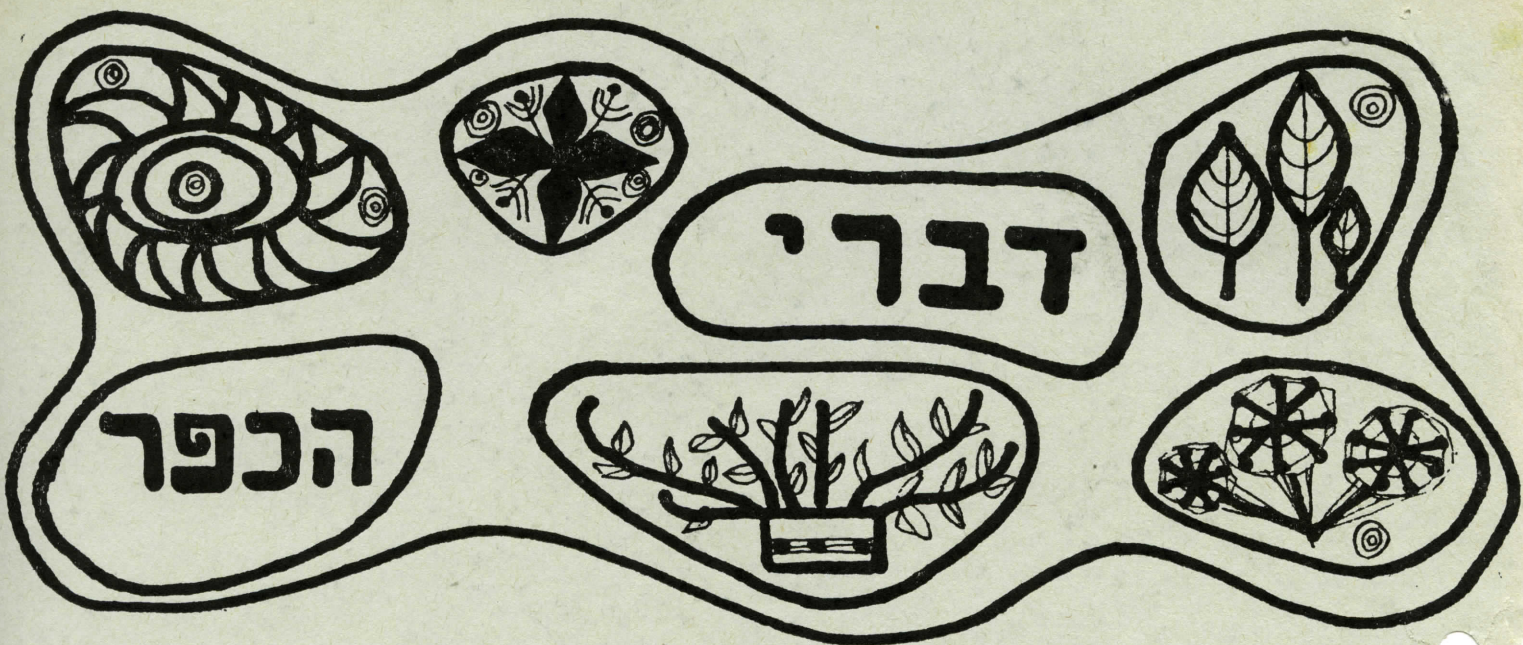

100 שנים להולדת ו'צ"א

שאיפה גדולה היתה לד"ר ויצמן, - אילו יכולים היו בלפור או סמוטס או לוי ג'ורג' לחזות במדינה היהודית, כמה עונג היה מסב להם הדבר. מפעם לפעם היה מבקש וחוזר ומבקש להזמין לארץ את אחד מוותיקי הוותיקים שנותרו עוד בחיים, את צ'רצ'יל, או כפי שהוא היה מכנה אותו דרך חיבה - וינסטון. "ניקח אותו לגליל - היה אומר - נראה לו את החולה, נבקר אצל שמואל דיין בנהלל, ונרד להראות לו את הנגב". וכשניסו להעיר את אוזנו לעובדה, כי צ'רצ'יל הוא איש בא בימים, ויקשה עליו לעשות טיול ארוך ומפרך כזה, היה משב:

"שטויות! הוא גדול ממני סך-הכל בשלושה ימים, אבל צעיר הוא ממני בחצי-תריסר שנים לפחות! ויודעים אתם משום מה? אני כשהייתי ברוסיה שחיתי תה עם סוכר, באנגליה לגמתי תה בחלב, ועכשיו אני שותה תה עם סכריק. והוא, צ'רצ'יל, כל ימיו שותה ויסקי חוץ מזה: הוא יש לו עסק עם אנגלים, ואני יש לי עניין עם יהודים"

100 100 100 100 100 100 100 100 100
100 100 100 100 100 100
100 100 100
100

ימי הולדת - מזל טוב !

11/11 - דיאן ניימרק
חיים ארז
12/11 - אורי אדלשטיין
אלישע וולפין
13/11 - דוגלס ארנולד
רפי פרנק
שרון ג'קסון
זוהר דבולט
15/11 - מקס חחית
16/11 - דוד קולט
קרול לופוב
17/11 - שמואל יודאיקין

תחרות פתוחה לכל קוראינו

בני פורסטר שומר בשער המשק. מכונית גדולה נעצרת מחוץ לגדר, ובני יוצא לשאול את מי הם מבקרים וכו'. בפנים יושבים שני קציני או"ם. אחד פורס מפה גדולה על ברכיו, והשני אומר: "אנו נוסעים לדמשק".

איך היית אתה מגיב למצב זה ?
פרס יוענק לתגובה המעניינת ביותר!
תגובות ותשובות עד יום ד' בבוקר
בבקשה, למערכת "דברי הכפר".

סדי זיר, אשתו והגב' בסטטנר ביקרו
אצלנו בשבת.

הם הגיעו שעה שלמה מוקדם יותר מן הצפוי . . . אך הכל עבר בהצלחה. היה סיור מקיף ומרשים ברכס, ארוחה קלה וטעימה במועדון, וכן שיחות על דא ועל הא עם חברים שונים המכירים אתם אישית.

§ בשבת שעברה חל יום הולדתו ה-100 של חיים ויצמן ז"ל. בחור כפר הנוסד על שמו, היה מובן מעליו שנערך מסיבת יום הולדת בליל שבת. ואיזו מסיבה נוצרה אוריה של שנת 1924 (יום הולדתו ה-50 של הנשיא) וכמו "חברי-כפר-הנשיא-טובים" התלבשנו, התנהגנו, שתינו ורקדנו לפי צו אופנת שנות העשרים. נהנינו כולנו, כולל אלה שבדרך כלל באים רק לראות איך האחרים נהנים. תודתנו העמוקה להילרי ק' שיזמה את האירוע, ולכל החברים שת"מו להצלחת הערב בעצות ובעבודות.

§ אם חשבתם שאלק סתם מתקן מדרכות הרי טעיתם. כנראה הוא סלל עבור המורה להתעמלות מסלול אמן בן 700 מטר, ממגרש החנייה לבריכת השחיה, דרך שכונת הרכס ומגרש הכדורסל לאורך הפעוטונים ועד מגרש החנייה שוב. אדי הריץ את כל ילדי בית הספר המקומי במסלול החדש, ומציין בגאווה שיש ילדים בכיתת יובל הרצים מהר יותר מכמה ילדים בכיתת עפרית. כולם גמרו את ריצת המרסון וחזרו בריאים, שלמים, עיפים ומרוצים. שמעתי גם ממקור מהימן שעמדו צלמים זעטוטים בחצי הדרך כדי להנציח את הריצה. וזה רק בהתחלת עונת האתלטיקה.

§ אן והרי בילגורי חזרו מחופשה באנגליה. לפי השמועות ההרפתקה התחילה עם צאתם מישראל, אך את הספור כדאי לשמוע ממקור ראשון.

§ במחסן הבגדים לא מחמיצים הזדמנות לערוך מסיבונת בשעה 10.00. השבוע התכבדתי בעוגה, וכששאלתי "מה חוגגים היום?" הסבירו לי שסוף-סוף סדרות בית שמוש צמוד למחסן!

§ חלופי גברי במדגה - איתן מחליף את אורי כמרכז הענף. בהצלחה!

§ מיכאל כהן נוסע לאנגליה השבוע להשתתף במועצת מנהלי "ברזי ווסטר".

§ שולמית פ' - שליש המערכת שלנו - נכנסה לבית החולים בצפת לכמה ימים לביצוע בדיקות אחדות. אחולי החלמה מהירה ושוב הביתה בהקדם האפשרי!

אחת השאלות הנצחיות שנשאלות בקבוץ היא האם חבר יכול לבוא על ספוקו הן בעבודתו והן בתחביביו. בעבר היה זה די קשה לענות על כך בחיוב, אך היום נראה שהדבר ניתן יותר ויותר. הייתי אומר שרוב החברים עוסקים בעבודה שבחרו בה, רבים אף מוצאים לעצמם עסוק צדדי בו הם עוסקים בזמן החפשי, ולפעמים גם על חשבון העבודה.

אני מצאתי לעצמי עסוק כזה - שחיה. אקח הזדמנות זו כדי לפרט את פעילותי בשטח זה.

לפני מספר שנים הייתה במשקנו התענינות רבה בספורט השחיה, ואף הגענו להשגים נדירים בקנה מדה ארצי. אין עוד משק אחד בווד אשר ייצר כבת אחת עדה כה מוכשר של שחינים, כמו שלנו. אך במרוצת השנים פרשו הכוכבים ונותר חלל ריק. כשניסיתי לרקום מחדש קבוצה של שחינים, גלייתי שההתענינות פגה ולא מצאתי מספיק ילדים במשק שיצדיקו מאמץ כה גדול, הן מבחינתי והן מבחינה כספית. לכן חפשתי דרכים להצדיק את הפעילות, וגששתי במשקי הסביבה. ע"י התקשרות עם כל האזור רכזתי קבוצת שחינים מכפר הנשיא, מחניים, צפת, חולתה, יסוד המעלה וגדות אשר מתאמנת בקביעות, וגם מגיעה להשגים נכבדים, בעונת השחיה השניה שלהם (ילדה אחת אלופת הארץ עד גיל 14, ועוד 8 אשר מקומם בין 8 הראשונים בארץ בגילם).

את רוב העבודה אני עושה מעל ומעבר ליום העבודה שלי - אמנם לפעמים אני נאלץ "לברוח" מהעבודה כדי להעביר אמוץ נוסף בעונת שיא לפני תחרויות חשובות, וכמובן את רוב השבתות אני גם מקדיש לתחרויות אך נהנה מכך, ומקבל ספוק לא מבוטל. עלי לציין שכל ה"זרים" משלמים עבור אמוניהם, ובסוף עונה בכל זאת נכנסים לקופת המשק כמה אלפי לירות. דרך אגב הקבוצה שוחה על שם "כפר-הנשיא", ואני שמח לומר ששוב עלינו על מפת השחיה הארצית, למרות שההשגים עדיין רחוקים מהשגיו העבר. אם כן זהו הספוק שלי למרות שלא קל להיות מאמן. לגבי מגיעים הכשרונות לבריכה, נהפוך הוא, הרבה כשרונות פשוט לא אוהבים להתאמן. נכון שהשחיה היא ענף ספורט קשה מאד - הרבה יותר מכדורגל או כדורסל, שאפשר סתם לבוא ולשחק, ללא התאמצות כאמונים - אבל לדעתי אמוץ שחיה הוא חנוך טוב מאד לא רק לאלופי שחיה, אלא בכלל לערכים באופיו של הילד וכמובן לבריאותו. בנוסף לפעילותי על סף הבריכה, נקלעתי גם לעסקוניה של ענף השחיה, וזה כבר מספר שנים שאני בועדת השחיה של הפועל. בעבר גם הייתי בועדת השחיה של ההתאחדות לספורט. (זה נפסק כי למאמן אסור להיות בועדה זו), והיום אני חבר הועדה המקצועית. השתתפות בועדות אלה היא לא רק סמלית, אלא מבחינתי גם מחיבת. אני רואה בכך אתגר מאחר ולדעתי ספורט השחיה חייב להיות ענף מספר אחד במדינה, לאור התנאים המצוינים לענף זה, כגון קיץ ארוך ורבוץ הבריכות במשקים. החטרונות העקריים היום הם חוסר גבוי, חוסר אמצעים וחוסר ידע מקצועי. אך אני מאמין שאפשר להתגבר על כל אלה, ע"י ארגון יעיל של הענף, ולכך אני עוזר לחתור. זהו האתגר שלי. זהו התחביב שלי. הן ליצור שחינים, והן לעזור לכנות את הענף. ולכל זה אני מוכן לחת את זמני הפנוי - אך גם שעות עבודה במדת הצורך.

כאן אנו חוזרים לאותה שאלה נצחית - האם קיימת סינחזה בין העבודה והתחביב. לדאבוני לא כולם רואים את העניין כמוני ויתכן שבקרוב כשאסיים את עבודתי בגמלא אעמוד בפני מאבק חריף - מעניין מה תהיה התוצאה!

אד"ר

זכורה לי היטב הישיבה לפני שנה עם שריטה, בדיוק אחרי המלחמה. השאלה העיקרית הייתה: לאן? ולמה? האם לצבא או לשנת שרות? היינו כולנו מבולבלים, אך אחת התשובות הייתה: "שנת שרות, בשביל לעשות כסף!"

האמת היא - בחיי לא עברתי שנה כה קשה וגדושה כמו השנה הנ"ל שחלפה, ולי אישית חבל שהיא חלפה כה מהר!

כל בוקר מכינים מערך עבודה לאותו היום, על כוס קפה. לאחר מכן כל אחד יוצא לדרכו - מי לשכפל דפי קשר ואח"כ לחלקם בבתי הספר (וכשיש 3, זה לוקח 4 שעות), מי לרוץ בין המוסדות הממלכתיים כגון עיריה, בנקים, מועצת הפועלים, מרכז פדגוגי, מח' קולנוע וכו'. ומי לרוץ בעיר לקנות פרסים לערבי שישי, או חומרים לקישוט או מנעולים, געצים ומסמרים - לחדש את מלאי הגז של הברנר וכו'. כמו כן היה עלינו להכין חוכניות פעילות אישית (כלומר לקבוצה המודרכת) וזאת נוסף למערך הפעילות הכלל שכבתית אם לבוגרים ואם לצעירים.

את הקן פותחים חמישה ערבים בשבוע - כאשר פותחים ב-4.30 לקטנים מכיתות ד' ומעלה, ונועלים בסביבת 11.00 לאחר גמר הפעולות לשמיניות. אל תחשבו שזה סוף היום, מכוון שחוזרים לקומונה ומגלים שהנה קבוצת חניכים באה להתדיין בנושא כלשהו, או להקשיב למוזיקה (וזכות יש להם, כי הסטריאו שייך לקן) או שסתם שותים קפה ומשחקים שש-בש וכך זה נמשך עד 1.30 - 2.00 לפנות בוקר!

הערב השישי בשבוע מיועד לפעילות מוסדות הקן - ישיבות מדצ"ים, שבה מעבירים חומר למדריכים צעירים ומתכננים יחד עמם כיצד להעביר בצורה מחודשת את חומר ההדרכה המיושן. מועצת קן - הגוף העליון של הקן שמחליט החלטות בכל התחומים והחלטותיו מחייבות את הקן כולו. ועדת תרבות, אשר מתכננת ערבי שבת יחד עם הקבוצה התורנית ומתכננת כל מיני מפעלים כלל שכבתיים.

כמו כן ישנה ועדת עלון, וערב נקיון שכל קבוצה בקן עורכת יום עבודה בתורנות כך שסה"כ העבודה היא קשה ומפרכת.

הפעילות העיקרית בנוער העובד והלומד מתקיימת בסופי השבוע, וזה טבעי בהחלט מכוון שאז יש לחניכים זמן רב פנוי. לכן אין כמעט אפשרות להגיע הביתה בסופי שבוע, אלא מפעם לפעם ביום הפנוי. ודאי שואלים אחת: "מה הם עושים החניכים, לכל הרוחות, אם יש להם פעילות כה רבה?" ובכן ... פעם בשבוע ישנו חוג לריקודים-עם, פעם בשבוע ערב ששי, פעם בשבועיים סרט, ויתר הערבים - משחקים, לומדים שירה, יוצאים לפעולות ואשי לילה בחולות, עורכים קומזיצים, ואף מקיימים דיונים ופעולות עיוניות על:? ציונות, דמוקרטיה, שוויון, יהדות, שלום אמיתי וכו'. תאמינו או לא - אבל אם יודעים איך לעשות זאת, הנוער עדיין נתפס לדברים האלה. במקביל לדיונים מרביצים בהם גם תרגילי סדר ומשמעת, אפשר לאמר אפילו - דיקטטורה! "חניך אשר לא ישלם מסו קן כל חודש, או אשר יופיע לפעילות ללא חולצה כחולה, יורחק מפעילות עד אשר יקיים את הנדרש ממנו". זאת אחרי שיחות רבות על התנועה, מטרותיה, זכויותיו וחובותיו של החניך בתנועה ועוד. כיום חוק זה מקובל בכל קבוצה בשכבה הבוגרת.

ענת סענה במאמרה שהנוער של היום הוא חמוד, מפונק ואדיש. ענת אמנם צודקת, אך עליה להבין שיש באפשרותנו לפעול בשתיים מהנקודות : האדישות והפינוק. תפקיד של כל מדריך הוא לעורר את החניכים, לפקוח את עיניהם לנעשה מסביבם, כך שיוכלו להגיב, לשוחח ולהסיק מסקנות, לחתום על עצומות ואף להפגין בעת הצורך. מכאן לא ארוכה הדרך לנקודה השניה - הפינוק. תוך עבודה סדירה ומשמעת אפשר להגיע להעלמות הגורם ושמו פינוק - וזאת במסעות, טיולים ודרך הבהרה שיש להם חובות ולא רק זכויות.

כל הדברים הנ"ל לא באים בקלות, לא בשבוע ולא בשבועיים, אלא לאחר עבודה קשה במשך חודשים, ביד נוקשה ומשמעת ברזל.

אמרה ענת שעליה לחנך לערכים שאינם מצויים בה - ובכן אין הדבר נכון. בתור מדריך אתה מכוון לדברים מסויימים ולא מחנך (ויש הבדל בין הכוונה וחנוך). אך כאן נשאלת השאלה - האם המדריך יודע למה הוא צריך לכוון? האם הוא מאמין בדברים שאליהם הוא צריך לכוון? אם המדריך אינו יודע, או שאינו מאמין בדברים הנ"ל - אז אולי כדאי שלא יעסוק בהדרכה בכלל בכלל, וזאת מכוון שילדים אי-אפשר להוליך שולל. החניך מצפה ממך שאתה תראה לו את הדרך שבו הוא צריך ללכת (וזה בכל התחומים - לימודים, חברות, משפחה וכו') ושאתה תעזור לו לגבש לעצמו דעה נכונה ודרך חיים עקב השיחות, דיונים וכו'. אין לנו, למדריכים, זכות לחנך - אך לכוון - בהחלט - עד שלב מסויים ואז לאמר - עכשיו עליכם החניכים להחליט ולבחור לפי ראות עיניכם.

זאת ניסיתי לעשות, ניסיתי לעורר שיגיבו על המחרש מסביבם, על השביתות, מיהו יהודי, ומיהו יהדות, זכותנו על הארץ. כמו כן, לאחר שיחות רבות ודיונים הבאתי אותם להתענינות בדרך חיים אחרת משלהם, שהיא, לדעתי, דרך טובה יותר ובריאה יותר, והיא דרך החיים הקבוצית. זו בעצם המטרה של התנועה - הגשמה אישית בקבוצ.

השנה היתה קשה, אולי אפילו קשה יותר מגרעיני עודד. מכוון שאנו צריכים להלחם בתופעות הקיימות כבר, בו בזמן שגרעיני עודד מנסים ללמד דברים חדשים, לעזור להעלות את הרמה - ואנו פאילו עושים את ההפך ומנסים ללמד אותם דרך חיים פשוטה יותר. הדבר קצת קשה להסביר, ואני מקווה שלא יבינו אותי לא נכון.

אם הצלחתי או לא - אינני יודעת. רק החניכים יוכלו לאמר זאת. אך בטוחני שהקשר בינינו לא ינתק כה מהר ובמיוחד לא לאחר סיום כפי שהיה לי. המכתבים כבר רצים, ואם תראו אותי בסיום הסירובות מוקפת בקבוצה של נוער, דעו לכם שאלה הם החניכים שלי, אלה החניכים! בהזדמנות זו ברצוני להודות לכל האנשים אשר בעזרתם הגענו על הלום. לכם ההורים, המורים והמחנכים כאחד - ג'וני וחמד. לכם המטפלות - גילה, ריני ופנינה, לכל המדריכים אשר ליוונו, אם במשך זמן קצר ואם לתקופה ארוכה יותר, ולכל האנשים אשר עזרו, טרחו ועמלו למעננו. חן-חן לכם! חודה.

יעל נחן.

הודעה מהנהלת החשבונות

כדי להקל על העבודה גם בהספקה הקטנה וגם בהנהלת החשבונות מתבקשים החברים לא לשלם כל קנייה בהספקה קטנה ע"י כתיבת ש"ק. רצוי לקנות מראש מספיק תלושים לתקופה של כחודש (ע"י כתיבת ש"ק) לשלם עבור קניות בתלושים, ועל ידי כך לחסוך זמן גם בהספקה קטנה בזמן התשלום וגם אחר-כך בהנה"ח.

חברים מתבקשים לא לחכות עד שלא נשארים להם ש"קים, אלא לבקש ספר ש"קים חדש בעוד ונשארים להם 2-3 ש"קים. אין לנו אפשרות לספק פנקסי ש"קים על המקום - היות וצריך קודם למספר אותם במספר ה"אישי" של החבר.

חודה

הנהלת החשבונות

x x x x x

הודעה

אסיפת החובה המיוחדת לענייני בטחון נדחתה לזמן מה, עד שתיבחר (בקרוב) וועדת הבטחון. נקווה שבינתיים, כל החברים ימשיכו במאמץ המוגבר שמטילה עלינו השמירה, ושלא יהיה צורך באסיפת-פתע-חובה!

אגב, דרושות מתנדבות נוספות לשמירה. נא לפנות לג'רי.

יצחק ג'

פער חברתי ופחרונ

הדברים שנכתבו ע"י הדסה ותשובתו של גדעון עליהם הוּו לדידי חומר מחשבה רב. מצד אחד היה נתוח די מדויק שהתנאים הקיימים בשכבה בלתי מחונכת של האוכלוסיה מנציחים את אותם התנאים, עם מסקנה מיואשת - אין מה לעשות והנסל כבר מנשוא בשביל כתפיים צעירות; ומאידך הגובה נמרצת, ולדעתי קולעת, שאסור להזניח, אסור להתיאש ושיש להמשיך.

אם בכלל ניתן למצא נחמה בצער רבים, אפשר להצביע על בדיוק אותהחמנוה המצטיירת בכל הארצות, נאורות כנחשלות: הורים בגבול השפע מגדלים דור שאף הוא חי בשולי הפשע; הנזקק לסעד מביא לעולם ילדים שיזדקקו לסעד . . . והשאלה: "אם ארצות גדולות ועשירות ממנו לא מצאו פחרון, איך נוכל אנחנו להתגבר על המצוקה, העוני והפער?" מחייבת תשובה בלתי מתחמקת.

לא יתכן שנחיה במדינה שבה קיימת שתי שכבות, שלאחת מהן "יש" ולשניה "אין". אף אם לא נתיחס לבעיה אנושית זו כאל "פצצת זמן חברתית", מחייבת הגישה האנושית חברה הגונה בלי זכויות מוגנות או ירושות. אמת היא שתמיד יהיו כאלה שינצלו כל עזרה ואחריכן יירקו בפני המנסים לעזר, אך זהו סכון תנוכי.

כאיש שעסק בחנוך בכל התחומים במשך רוב שנותיו, אני יודע שחנוך הוא תהליך אטי ביותר כשהתנאים לקדום התהליך הם נאותים, ועל אחת כמה וכמה אטי כשכל הנסיבות פועלות נגד הבא לחנך. מכל המאמצים שאנחנו משקיעים בחנוך כלשהו, 95% אולי לא ישאו פרי רצוי, אך בגלל ה-5% המאמץ כדאי. אם יש המשך לגרעיני "עודד" ויירתמו גורמים אחרים - כמו העזרה שמשקים באזורנו מושיטים לחצור הגלילית - למאמץ, אז לאט לאט תשתנה החמנוה העגומה. מכל חניכי עליית הנער שהיו בקבוץ זה, נשארו רק שניים, אבל אין ספק שמה שהקנינו לנערים ולנערות שהיו וחיו בכפר הנשיא עזר להם להיות אזרחים טובים יותר.

זה לא כל הספור כמובן; אלה שבאו מעבר פלילי המשיכו כמעט בכל המקרים לעסק בפשע. עודני סבור שקבוץ זה חטא חטא גדול כשהוא החליט - מתוך שמירת נוחיותו מאשר כל סיבה אחרת - שאין צורך בחברת נער בכפר הנשיא.

כל המקפוקים של ס.יזהר בקשר לזכות מישוה לחנך שהוא, כמובן, אינו מהסס להעלותם בכתב, הם כפשוטי חלמן שלא הבחין ב"חנוך" שמוקנה בלי מאמץ, ובאופן שלילי ע"י אמצעי התקשורת - "לא טעית, זהו - - - טמטום מוח", או "על כל לשון בנאליות תמיד ראשון". מודעות הקבוצות והמפלגות "עצרת מחאה" שהיא נגד החטרה, בעד חלוקה; בעד שבייתה ונגד כפיה דתית או אנטי דתית.

חייבים לחנך לפחות כדי להיות משקל מאזן נגדי, וחבל שהטובים לא הולכים לחנוך אלא לאלף ואחד מקצועות מבריקים יותר.

הצעה מגונה לנערה הגונה

בכותרת זאת ובערך באותו יום שהתפרסמו ידיעות על רציחתה של התיילת רחל הדר, הדפיס "מעריב" מאמר מאת תמר אבידר. הכתבה הייתה זרועה "פנינים" יפות כל כך שהריני מביא כמה כאן:

משפטי פתיחה: "לא אני לא פוחדת לחזר הביתה לפנות בוקר. בארצנו, ארץ המלהמות והטרור, נהנות הנשים מתנאי בטיחות טובים יותר מאשר בהרבה מדינות

אחרות. " והלאה - "יש גם אצלנו אזורים מסוימים, כמו כביש החוף, בהם אין אשה הגונה יכולה להרשות לעצמה לעמד לבדה בצידי הדרך מבלי שיעצרו לידה כל הזמן מכוניות פרטיות ומשאיות ונהגיהן יציעו לה הצעות מגונות. " קשה להיות נהג אג"ד. - היא ממשיכה: "איני מוכנה לחתם על כך, אך דומני כי כאשר אישה אינה משתפת פעולה עם המציע, לא יאונה לה כל רע, גם על כביש החוף. " טוב שגברת אביר לא חתמה. ועוד: "פעם ידעו, לפי מראה של האשה, אם היא הגונה או לא הגונה. " מציעה! פעם ידעו להבדיל לפי מראה בין גבר ואשה. ומה זאת הגונה? קדימה גב' חמר. "כיום, כאשר גבר מציע, או מנסה להציע הצעה מגונה לנערה הגונה - אין להאשים אותו על שטעה בכתובת. " קורה גם אצל הדאר. "לאחר שמקבלים כמה הצעות שובביות ומבינים את הרקע לכך (אידיפוס-שמידפוס) אין השד נורא כל כך. " בגוף כל אונס פוטנציאלי מפעם לב אביר. והיא מסיימת: "אם תחזרנה הנשים להתלבש בבגדים קלאסיים, אולי אם תמצאנה לעצמן את "מראה הליידי" - אפשר יהיה לעמד אפילו על הכביש שמוביל לחוף תל ברוך ליד מכונית שהתקלקלה, ולצפות כי הגבר העוצר שם - עוצר מטעמים ג'נטלמניים בלבד. "

מה זה "מראה ליידי"? חווה אמנו, כשלבשה מקסי, לבשה עליה תאנה מתוצרת נחש. ליידי גודיבה נעזרה בשערה הארוך. כוון שהיה לה בעל בריוני - גבר שמזוג לא היה יציב ושנהג לדקר כל מי שהציץ באשתו הערומה, לא היו רבים שהציעו לה הצעות מגונות. ומהו ג'נטלמן? זה שמרים את כובעו כשנפגש עם ליידי אמיתית? כמה נאיבי! קראתי מאמר ב"אובזרב", שבו עתונאית - קטריין ויטהורן - מתיחסת בחרדה לגל הגואה של אלימות ואונס שפוקד הרבה ארצות מתורבתות. הסכנה היא גדולה, לדעתה, והחוק יותר משהוא מחמיר בעונשים של האונסים, שואל כגב' אביר, "האם זאת אישה הגונה?". התוצאות הפסיכולוגיות והפיזיות - במקרים שאין רצח - הן תהומיות.

"כלבי הקש"

החלטתי שאלך לראות סרט שמבקרו המקצועיים שבחו אותו. נשארתי עד הסוף וחזרתי הביתה בהרגשה שחשי נדרסו ע"י מכבש כבישים. אל תאמרו לי שזו התוצאה שרצה הבמאי להשיג. בתקופה בה מדובר על אנאלפבטים או בלתי מחונכים, שכל תרבותם היא קולנוע או סרטי טליביזיה אלימים, האם עלינו למחות כפיים כשאונס מוצג בברוטליות כזאת והבמאי גם רומז שהנאנסת נהנתה לכן הגברים לא אשמים? קראתי את הספר ממנו עשו את הסרט ולא היה שום אונס בו. אבל כיום, אם רוצים שהאספסוף ירוץ בהמוניהם, אין דבר מושך לקופה טוב יותר מאלימות או אונס, וטוב עוד יותר שניהם.

ואנחנו, כמו אלה שהלכו לככר העיר המרכזית לראות תליתו או עריפת ראשו של פושע. מהי אמנות? צלום טוב, משחק מעולה ועריכה מקצועית? ולבוי יצרים - רק תוצר לוואי.

צמוקים

בעתון שלי הופיעה כותרת: "פעילות מינית רצויה לאחר גיל ששים". ומה לפני זה? חבל שעיתונאים חושבים שמילה קטנה כגון "גם" מבזבזת מקום. לו הייתה מופיעה לפני המילה "לאחר" הכל היה נהיר.

שאלה אותי חברה: "מה יש לך נגד הנרי קסינג'ר?" החשובה פשוטה. מי שדואג למעצמת-על לא תמיד דואג לבני עמו (הנדיב הראשון בפלסטינה - הרברט סמואל, לדוגמה). מי שהיה, לפי העדות הכתובה, קשור בעקיפין או במישרין עם ה-C.I.A. (שרות הביון האמריקאי), שמיחסים לה תכנון הפלת איינדה בצילה ומקרים בקפריסין, לא יבכה אם חושדים בו שלא למענו פועל.

לאותם קוראים שהצטערו על אי-הופעת טור זה בזמן האחרון הסליחה - חוסר מדפים אלץ את המערכת לבקש ממני "לא לכתב".

אורי

הצד השני של השינוי בריהוט

בהמשך ההצעה להלוקח ריהוט אשר הופיעה בדברי הכפר, התכוונתי להביא הפעם הצעה תוכנית מעשית להפעלת השיטה. לאחר שקיימתי שיחות עם כמה חברים הוברר לי שיהיה זה צעד בלתי אחראי לפרסם תוכנית כזו לפני שהתנהלו הדיונים עליה במוסדות הנוגעים לעניין, דהיינו ועדות החברה והמשק. הבעיה ביסודה היא תקציבית וכל התקדמות לקראת פתרון תלויה באמצעים שנוכל ושנהיה מוכנים לייעד לה. לכן אסתפק בהצגת הבעיה ואנסה להסביר במה כרוך הפתרון.

מהסטטיסטיקה שריכזנו באמצעות השאלונים מצטיירת תמונה של מצב הריהוט אצלנו

כדלקמן:

סך הכל הריהוט שצריך להימצא בדיווח החברים לפי הצעתנו במחירים של היום הוא 600,000 ₪. (115 יחידות כפול 5270 ₪ שהוא הסכום המוצע בתקן). אם נלך לפי שיעורי הבלאי שהצאנו מתקבל שהסכום שהצטבר בקרן הבלאי של כל החברים מגיע עד היום ל- 265,000 ₪. כל שנה מתווסף לסכום זה כ- 45,000 ₪ (115 כפול 385 ₪). שהוא הערך של שנת בלאי, ויורד ממנו הסכום שנוציא על ריהוט באותה שנה. יוצא, איפוא, שאם לא נקציב יותר מ- 45,000 ₪ לשנה עבור חידוש הריהוט, אז באופן כללי ננציח את המצב הקיים היום ולא נגיע לשום שיפור, וכפועל יוצא, כל סכום מעל ל- 45,000 ₪ לשנה יחרום לשיפור מצב הריהוט בהתאם. (יש לציין שסכום זה מהווה - 210 ₪ לחבר בתקציב ההוצאות השנתי).

לו הריהוט הנמצא בידי החברה, אשר ערכו היום הוא 335,000 ₪ (600,000 פחות 265,000) היה מחולק באופן שווה בין כל החברים, היתה הבעיה פשוטה למדי, אך למעשה קיים פער ברמות הריהוט שנוצר במשך השנים כתוצאה בשיקולים שלא תמיד היו אובייקטיביים ואחידים והיו מבוססים על וחק (לא של הרהיטים) ועל אופי וצורת הפעולה של כל ועדה וועדה. גם התקציבים המצומצמים מדי גרמו לקשיים ולעיוותים. וזה נוסף לעובדה שחלק ניכר מהריהוט שנמצא אצל חברים מקורו אינו בתקציבי הריהוט של המשק.

הסכום של 265,000 ₪ שהוא הבלאי (או פיגור בחידוש) מורכב מריהוט שמחולק לפי

קבוצות גיל כדלקמן:

קבוצת גיל	גיל הריהוט	הסכום הנחוץ לחידוש
1	16 שנים ומעלה	53,000 ₪ (כולל ריהוט שחסר לגמרי)
2	14 - 15 שנים	56,000
3	12 - 13 שנים	27,000
4	10 - 11 "	20,000
5	8 - 9 "	31,000
6	כל היתר	78,000
		<u>265,000 ₪</u>

ס"ה

בקבוצת גיל מס' 1 (16 שנים ומעלה או חוסר מוחלט של פריט מסויים) ישנו 45 משפחות ומספר הנקודות המגיעות לכל אחת נע בין 42 עד 240 (ערך כל נקודה היום - 10 ₪).

קבוצה מס' 2 מורכבת מ- 48 משפחות, מהן 22 השייכות גם לקבוצה מס' 1, ואם נחבר אותן ישנן משפחות משתי הקבוצות העליונות בלבד שמגיעות להן בין 42 עד 312 נקודות כ"א.

שתי הקבוצות האלה מהוות את עיקר הבעיה ביחס להקטנת הפער.

← האם

הצעת התקציב לריהוט של התנועה הקבוצית לשנת חשל"ה היא -270 ל"י לחבר. פרוש הדבר שאם נאמץ לעצמנו תקציב זה יעמוד לרשותנו סך של 58,000 ל"י (215 חברים כפול -270) אם נניח שלצרכים אחרים מלבד קניות ריהוט, כגון הספקת תנורים, מאווררים, קומקומים, טרנזיסטורים, אהילים וכו' כולל לחוזרי צבא, וריהוט ראשון לחברים חדשים ולזוגות צעירים, דרוש סכום שנע בין 10,000 - 15,000 ל"י (לפי המצב) נשאר סכום כ-45,000 ל"י שהזכרתי לעיל שהוא נחוץ לקיים את מצב הריהוט ברמה הנוכחית באופן כללי. הסכום הזה לא יספיק אפילו לחסל את הקבוצה של 16 שנים ומעלה, וזה בהנחה שלא יוקצב כל סכום לכל יתר החברים. יש גם לזכור שבשנת 1976 תיווצר בעיה דומה מאחר ואז תמוספ לכולם שנת בלאי אחת וחלק מהקבוצה השניה יעלה למקום הראשון. ברור שאם נרצה להתקדם יהיה צורך להקדיש למטרה זו אמצעים מעל ומעבר לתקציב השנתי הרגיל.

בקרב תובא הצעתנו לשיטת החלוקה לדיון בועדת החברה ולאחר מכן, אם תתקבל, לועדת המשק לדיון על התקציב. לכאורה עומד החקן החדש כהצעה בפני עצמה וללא קשר לגובה התקציבים שיועמדו לרשות הפעלתו. אפשר לראות את ההצעה כדרך טובה וצודקת יותר לחלוקת תקציב הריהוט מה גם שהיא ניתנת לשליטה ולפיקוח לא רק של ועדת הריהוט אבל גם של לחבר עצמו. אבל, נראה לי, שללא פעולה בלתי שגרית מבחינה תקציבית חישאר ההצעה ריק מחוכן ממשי. נוכל אמנם "לחלק את העוגה" בצורה שווה יותר אבל לא נגיע להתקדמות ממשית, וכל דחיה נוספת (אחרי שה"אצנו את השנים הטובות האחרונות) רק תביא להחרפת הבעיה כולה.

מופתי.

~~~~~

סמפטומים קטנים -

בעיות גדולות!

ביום חמישי לפני שבוע חניתי את אוטו-המשא שאני נוהג בשם קבוץ כפר הנשיא במגרש החניה ליד חדר האכל. עמוס היה בבקבוקי מיץ, שיעדם חל-אביב. המטען היה מכוסה היטב בברזנט, אך למחרת חסרו 15 בקבוקים - בשווי של -20 ל"י!

לא ידוע לי אם פקד אותי גנב אחד גדול, או גנבים אחדים קטנים - אך אין לי כל ספק שמה שנלקח לא שייך להם, ואפילו לא היה רכוש הקבוץ.

"מה אתה מרים שערוריה גדולה על 15 בקבוקי מיץ?" שואלים אותי.

טוב, חבר, כמה זה בעצם -20 ל"י? אולי אחם גנבים מסוגלים להיכנס לביתך הסגור, אך לא נעול, ולקחת אותו סכום מארנקך... אולי מישחו יסביר לי איפה הגבול העדין המפריד בין "סחיבה" וגניבה?

"בטח גם אתה עשית קונצים כאלה כשהיית בגילם!" אני מתבייש להודות שלא עשיתי כך. ולו כן עשיתי, לא היתה הפרשה נגמרת במשיכת כתפי המבוגרים, אלא יישמעו ההדים לזמן רב.

אך זה לא הסוף - הקשיבו היטב! כשפרקתי את האוטו בחל-אביב, אמר הסוכן: "חמיד ככה! כשהנהג גר בקיבוץ, חסרים בקבוקים. אחם הקבוצניקים מסוגלים להוציא את לחמנו מפינו".

לא השבתי לו מלה .....

דוד קולט

מ י ש י ש ל ו - מ י ש א י ק ל ו
.....

חלוקת צמחים

משפחת מרקוסון מכריזה על חלוקה חופשית של צמחי קנה - (canna lilies)
צמחים אלה נזהים מאוד לגידול. המעוניינים מתבקשים לפנות לבחשבע או למרקי בנוגע
לשעות החלוקה.

.....

אברה

לפני כמה שנים השאלתי למישהו עותק של הספר - Children of the Dream, (Bettelheim)
אם הספר נמצא אצל מישהו, הייתי מאד רוצה לקבל אותו בחזרה.

שרה דבולט

.....

נמצא

יוסף חצור מצא זוג עופניים (2 גלגלים) קטנים בתוך התעלה שעל יד הכביש המוביל
למפעל.

.....

נעלם

לפני כשנתיים לקח ממני צעיר אחד את האטלס ההיסטורי של צה"ל ונא להחזירו.

אנא! טומי

.....

חיפוש

משפחת אלמן רוצה להכניס אמבטיה לדירה החדשה. הם פונים לחברים לעזור להם בחיפושים
ולהודיע להם אם נמצא מישהו בעיר, במושב או בכפר אחר המעוניין למכור אמבטיה. העניין די
דחוף היות ורצוי להכניס את האמבטיה לפני שמתחילים עם הבלטות.

הודעות

=		=		=
=		=		=
=	ההחלטות בקשר לצימצומים החשמל	=	לפי נתוח רשום העבודה של השרברים	=
=	בעינם עומדת;	=	מתברר, ש-60% מזמנם נגזל על ידי טפול	=
=	פרט לתנורי אפיה. אפשר לאפות עוגות	=	בכיוון חתום. ומה סותם את הביוב? בדרך	=
=	בתנורי האפיה.	=	כלל, סמרטוטים וטחבות קרועות.	=
=	יש להחזיר מיד את סירי הפלא לרודה.	=		=
=		=	אנא, שימו לב למה שנוהל פנימה!	=
=	ועדת הצריכה	=	עזרו לשרברים לעזור לנו, ולנצל את זמנם	=
=		=	בעבודות יותר חשובות ודחופות.	=
=		=		=

זה שנים רבות חלמתי על בניית שכונה במדרון המזרחי של כפר הנשיא מול הנוף המקסים של החרמון החולה והגולן. היום חלומותיך עומדים להתגשם בשעה טובה!

בהזדמנות, הרשה לי להעיר כמה הערות: אנא, תן כבוד למקום. אל תניח בתים ומדרכות בצורה גיאומטרית, כדוגמת רוב השכונות הישראליות. אל תתן למתכננים לכפות עליך את טעמם המפוקפק. אלה בודאי יבלבלו את מוחך בנמוקי חקציב, וכתוצאה מכך תקבל עוד שורה של קוביות בטון מודבקות על מדרון ההר כמו צלקת - במקום שכונה נאה המשלבת בנוף הטבעי.

במשך 26 שנים עשו הבנאים בישראל עוול לארצנו היפה. תשווה את כרמיאל לכפר הערבי שממול, תשווה את צפת העתיקה לשכונות החדשים שם. לדעתי התכנית שהגיש האדריכל לחוברת הפרסום על "פרויקט הרכס" מראה בדיוק מה שאסור לעשות שם. בקיצור, הוא לקח מדרון יפה והפך אותו לאזור מגורים משעמם. מיכאל, המדרון הזה משך אותך תמיד - בבקשה, תבנה שם, אבל אל תגזול מיופיו אלא תשתדל לשמור על הנוף הטבעי ועוד להוסיף לו.

ראשית, נמצאים שם סלעים נהדרים - חלקם מכוסים טחב יפה ועדין. יש סלעים שמבחינה אסתטית אינם נופלים מפסליו המופשטים של הנרי מור. אדברא, רכישת אחד מפסליו עולה הון חועפות, אך את שלנו קבלנו חינם. שנית הידעת שלמטה מגינת משפחת קולינס נתגלתה רצפת עתיקה? עלינו לשמור על נכס הסטורי זה, ולא להשמיד אותו - נדמה לי שאפילו מדור העתיקות היה מעוניין בו.

מיכאל אל תתן לדחפורים לסקל את המדרון ולישר אותו. ע"כ, לא ישאר לנו נוף, אלא שטח חסר אופי. כל בית חייב להתאים לסביבתו המידית, ולשכונה כולה. פעם, בכנס גננים שמענו שתפקיד הגנן הוא להסוות את עבודת הבנאים. לדאבוננו, הכוחות לא שווים כלל וכלל. הבנאים מקבלים חקציבים אסטרונומיים, ולא פעם מצליחים לקלקל נוף שקיים, בו בזמן שהגננים צריכים לתמרן את תקון הנזק בחקציב צנוע ביותר.

לדעתי, את פרויקט הרכס יש לתכנן יחד עם אדריכל גנים או אפילו עם פסל לפני שנפנה לבנאים.

בחקווה שהשקפתי תשפיע על תכנית עבודתך,

שלום,

מרקי.

ועוד אוסיף קצת על תגובות...

מיותר אולי לציין שהייתי קצת המומה על שכתבתי מה שכתבתי אבל זאת האמת. רוצה להגיד משהו לידיד נעוריי שכתב לי בתשובה פסקה קצת מחמיה. ואני מצטטת: "כתבה כמו שנכתבה כשכוע שעבר לא מוסיפה ולא חורמת כלום" האם זה נכון? האם עלינו לדעת רק צד אחד ודיעה אחת? האם צריך להסתיר בפני הצבור דעות שהינן מפחידות אבל אמיתיות וכואבות? בבקשה יסביר לי משהו נוסף האם כתבתי לא תרמה ולא הוסיפה במשהו למחשבותיהם של החברים.

תגובות נוספות קבלתי ומהן הבנתי שמאמרי והרעיון שבו לא היו מובנים. ובכן מכיוון שהתחלתי אמשך להסביר. כוונתי היא שיש להמשיך לעבוד בתנאי שנדע כולנו לקראת מה אנו הולכים ומה אנו רוצים לראות בסוף היצירה. מפח נפש, או חקווה.

ברצוני שנשב יחד ואני רוצה מעשיות, אם כי שכשיו אני חיילת וקצת קשה לי לבצע או ליזום - סליחה, ונדון בדבר, וברור לי שיש חברים שיש להם מה להגיד ולהציע.

לסיום אני חוזרת - להמשיך תמיד כדאי, בתנאי שעושים זאת בטוב טעם ובדרך הנכונה.

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 1.11.74

נוכחים: קולין, יצחק ג., סלמה, זמי, אייבן, יוסי, אריה נ., שאולי ר., איזי, שמואל, יצחק פ., רות ג., מיכאל כ.
מוזמנים: ראובן ג., איתן נ.

(1) מינוי מרכז לבריכות הדגים

הועדה הטילה על איתן נ. לרכז את ענף הבריכות במקום אורי שובל שפורש מתפקיד זה. התקיים דיון קצר על המצב בבריכות ועל מגמת הפיתוח לעתיד. נקבע לקיים דיון מפורט על כך בעתיד הקרוב.

(2) תוכנית פתוח למפעל הבונים

הוחלט להקדיש את הישיבה הראשונה של ועדת המשק, לאחר שובו של מיכאל כ. מנסיעתו לחו"ל, לדיון מלא על תוכנית הפתוח של המפעל. בינתיים חברים קיבלו את חומר הרקע לדיון והם יעיינו ויחכנו לדיון.

(3) תוכנית ההשקעות והשימושים לשנת תשל"ה

הצרכים להשקעות ושימושים הוצגו לפי הנחונים הנ"ל:

ס"ה דרישות להשקעות 4.7 מיליון.

מזה 2.2 מיליון צרכני

2.4 " יצרני

בנוסף שימושים (תשלום הלוואות ב.מ. ומלוות חובה) 1.4 מיליון.

ס"ה הדרישות: 6.0 מיליון.

הממון הצפוי מכל המקורות: 4.6 מיליון.

הובאה הצעה ראשונה לצמצם את הנ"ל בדלקמן:

השקעות צורכניות 1.6 מיליון

" יצרניות 2.0 "

שימושים 1.4 "

ס"ה 5.0

החלטות: (1) הוטל על מרכז המשק להביא תוכנית מתקנת לדיון שתהיה מאוזנת. (ז.א. לצמצם את ההשקעות או למצא מקורות נוספים, אבל לסגור את התוכנית).

(2) יתקיים דיון מפורט על כל סעיף לפי ההצעה החדשה.

(3) השקעות צורכניות. ההשקעות הצורכניות הכלליות כגון בניה, בטחון וכו' יידונו בוועדת המשק. כל יתר ההשקעות הצורכניות יידונו ויוכרעו במזכירות ובאסיפה לאחר מכן.